THE WALL

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ

50 ΣΕΝΤΣ
ΕΝΙΣΧΥΣΗ £1

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

Για ένα δημοκρατικό και ελεύθερο σχολείο!

EDITORIAL

... Είχε έρθει στην τάξη μας η υπεύθυνη καθηγήτριά μας για να μας ενημερώσει για τους κανονισμούς του σχολείου. Άρχισε να λέει για τις απουσίες, τις αποβολές, την στολή, τις άδειες εξόδου και εισόδου. Της λέω:

- Κυρία, παρατήρησα ότι μας λέτε μόνο για το τι πρέπει να προσέχουμε για να μην μας βάλετε αποβολή και για τις απουσίες και δεν μας λέτε για τα δικαιώματά μας, την ελευθερία της έκφρασής μας.

- Ποια δικαιώματα; Έχετε και δικαιώματα;

- Καλά, γιατί δεν μας δίνετε όλους τους κανονισμούς;

- Δεν υπάρχουν γραπτώς, απλά τους λέμε.

Τζόζεφ Μποράη
Γυμνάσιο Αγ. Δομετίου, Λευκωσία

Οι κανονισμοί υπάρχουν από τον Αύγουστο στα γραφεία των διευθυντών και καθηγητών στο σχολείο μας, αφού τους στάληκαν με εγκύκλιο του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού.

Μπορεί να παρουσιάζονται θετικοί σε κάποια σημεία, αλλά περιορίζουν την έκφρασή μας, την ελευθερία μας και τα δικαιώματά μας. Οι μαθητές έχουν δικαιώματα και έχουμε το δικαίωμα να τα ξέρουμε.

Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε με αυτό το τεύχος, μια έκτακτη έκδοση του The Wall, εφημερίδα της Νεολαίας Ενάντια στον Εθνικισμό, που είναι αφιερωμένο εξολοκλήρου στις τροποποιήσεις των κανονισμών λειτουργίας των δημόσιων σχολείων μέσης εκπαίδευσης.

Τελικά ενημερωθήκαμε για τους κανονισμούς και πώς;

Την πρώτη μέρα του σχολείου, οι προσωρινοί μας υπεύθυνοι καθηγητές μας ενημέρωσαν για τους καινούριους κανονισμούς παιδείας. Μας είπαν μόνο για την στολή και τις απουσίες, δηλαδή μόνο για τις υποχρεώσεις μας. Όταν όμως ζητήσαμε να δούμε όλα εκείνα τα φυλλάδια που κρατούσαν με τους υπόλοιπους κανονισμούς, η απάντηση ήταν «όχι τώρα έχω δουλειά» και μετά γίνονταν καπνός. Αυτό συνεχίστηκε και τις επόμενες μέρες που ζητούσαμε τους κανονισμούς από την γραμματεία ή άλλους καθηγητές. Έτσι η «ενημέρωσή» μας περιορίστηκε στις «ερμηνείες» που έδιναν οι καθηγητές μας στους κανονισμούς.

Και να πώς καταλαβαίνουν οι καθηγητές μας τους κανονισμούς!!!

Με το ξεκίνημα της σχολικής χρονιάς, έκαναν την εμφάνισή τους και τα μαργαριτάρια κάποιων καθηγητών μας. Διαβάστε μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα:

- Με τη στολή πειθαρχούμε καλύτερα!
- Δεν υπάρχει ανταγωνισμός και συγκρίσεις όσο έχουμε την στολή!
- Θα ήταν ωραία να φορούμε και εκτός σχόλειου την στολή για να δείχνουμε ότι είμαστε μαθητές!
- Η τάξη είναι ιερή, γι' αυτό καθώς μπαίνουμε πρέπει να κάνουμε τον σταυρό μας!
- Έχετε δικαίωμα της έκφρασης από την στιγμή που μιλάτε μεταξύ σας μέσα στην τάξη!

(Αν έχεις και εσύ δικά σου παραδείγματα να προσθέσεις, στείλε μας e-mail !!!! yrecyprus@yahoo.co.uk)

Μυριάνα Χρίστου
Παγκύπριο Γυμνάσιο, Λευκωσία

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΙΑ ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΥΣΙΩΝ

Την Δευτέρα 26/09 στην επαρχία της Πάφου, η Τεχνική σχολή Πάφου, το Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας, αλλά και σε κάποια σχολεία της Λεμεσού και την Τρίτη 27/09 στις υπόλοιπες επαρχίες οι μαθητές μέσης εκπαίδευσης κινητοποιήθηκαν για την μείωση των απουσιών που προβλέπουν οι νέοι Κανονισμοί Λειτουργίας των Δημοσίων Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης. Σύμφωνα με τις αλλαγές, αν κάνει ένας μαθητής κατά το τελευταίο τρίμηνο 14 μέχρι 17 αδικαιολόγητες απουσίες ή σύνολο απουσιών 42 μέχρι 50 και 87 δικαιολογημένες απουσίες παραπέμπεται σε ανεξέταση τον Σεμπτέβριο.

Όλο το παρασκήνιο άρχισε από την Κυριακή μέχρι και την Δευτέρα μέσω γραπτών μηνυμάτων (sms) που έγραφαν: «αύριο όλοι οι μαθητές γυμνασίων και λυκείων κάνουν απεργία για την μείωση των απουσιών, στείλε το σε όσους πιο πολλούς φίλους σου μπορείς».

Στο Λύκειο Κύκκου Α' η απεργία θα άρχιζε την Δευτέρα 26/09 αλλά οι καθηγητές, μας πίεσαν να μπούμε κανονικά στις τάξεις μας. Την Τρίτη όμως ακόμη πιο πολλοί μαθητές, περίπου 120, μαζεύτηκαν στην αυλή του Λυκείου και διαμαρτυρόντουσαν ήσυχοι και οι καθηγητές φώναζαν να μπούμε στις τάξεις μας, ότι αυτά που κάνουμε δεν είναι σοβαρά και πως δεν αλλάζει ο κανονισμός. Παρόλα αυτά, οι μαθητές επέμεναν ότι πρέπει να διαμαρτύρονται και επέμεναν ακόμη περισσότερο αφού ήρθαν κάποια κανάλια. Αργότερα κάποιο μέρος μαθητών αποχώρησε από το σχολείο και βρέθηκε στη λεωφόρο Μακαρίου και την Πλατεία Ελευθερίας για βόλτες, φραπέ και τάβλι ενώ τους άλλους τους εμπόδισαν οι καθηγητές.

Η κριτική που δέχτηκε η κίνηση αυτή των μαθητών πιάνονταν κυρίως απο το γεγονος ότι πήγαν για καφέ. Όμως τί άλλο μπορούσαν να κάνουν; Η κινητοποίηση ήταν ανοργάνωτη κι έτσι δεν μπορούμε να έχουμε την απαίτηση οι μαθητές να κάνουν κάτι άλλο. Μεγάλο μέρος της ευθύνης όμως για αυτό έχουν τα μαθητικά συμβούλια και η ΠΣΕΜ. Κυρίως η ΠΣΕΜ που συμμετείχε και στη συζήτηση των κανονισμών ως εκπρόσωπος των μαθητών αλλά ούτε ενημέρωσε ούτε ρώτησε τους μαθητές για το τί πιστεύουν για τις αλλαγές. Φαίνεται απο τη στάση της ότι δεν είναι αντιπροσωπευτική των μαθητών. Ούτε τώρα που οι μαθητές εξέφρασαν το προβλημά τους δεν άλλαξε την στάση της. Δεν πήρε το μέρος των μαθητών ούτε κινήθηκε να λύσει το πρόβλημά τους.

Οι κανονισμοί είναι άδικοι αλλά ήμασταν ανοργάνωτοι στην απεργία. Την άλλη φορά πρέπει να οργανωθούμε και να συντονιστούμε!

Αυτή τη φορά αυτό που μας 'έμεινε' απο την κινητοποίηση είναι 7 απουσίες αλλά και η αυτοπεποίθηση ότι μπορούμε να λειτουργήσουμε συλλογικά και να αλλάξουμε την κατάσταση, να ακουστεί η φωνή μας. Επίσης είδαμε ότι την επόμενη φορά θα πρέπει να είμαστε οργανωμένοι, συντονισμένοι και να βγούμε όλοι απο τις τάξεις μας. Να κινηθούμε με συγκεντρώσεις και πορείες διαμαρτυρίας για να ακουστεί η φωνή μας πιο δυνατά και να μην μπορούν να μας κατηγορήσουν για τίποτα όσοι θέλουν να μας σταματήσουν.

Τέλος η κίνηση των μαθητών θεωρούμε ότι ήταν δίκαιη και ότι δείχνει ότι υπάρχει προβλημα με τη μείωση των απουσιών. Αυτή η κίνηση θα πρέπει να ειναι ερέθισμα για την ΠΣΕΜ, τα μαθητικά συμβούλια και γενικά όλους τους μαθητές για να παλέψουν για τα δικαιώματά τους.

Φώτης Φωτίου
Λύκειο Κύκκου Α΄, Λευκωσία

ΑΠΕΡΓΙΑ

Στο σχολείο μου πολλοί μαθητές κατέβηκαν για την απεργία, αλλά δεν κράτησε για πολύ γιατί οι καθηγητές την διέλυσαν. Στη συνέχεια, στο πρώτο διάλειμμα, κατέβηκαν πάρα πολλοί μαθητές, με αποτέλεσμα να αρχίσει η απεργία κι οι καθηγητές να μην ξέρουν πώς να κινηθούν. Στο τέλος άρχισαν να μας ρωτούν γιατί κάνουμε την απεργία και τους απαντώ: «επειδή οι κανονισμοί άλλαξαν και συγκεκριμένα για τις απουσίες που μειώθηκαν και την ελευθερία της έκφρασης». Και μας λένε ποιος σας απαγόρευσε να μιλάτε και δεν είναι αυτός λόγος για απεργία και να μπούμε μέσα στις τάξεις. Ακόμη μας απειλούσαν με απουσίες αδικαιολόγητες και 2ήμερες αποβολές. Άλλοι καθηγητές φώναζαν και άλλοι μας έσπρωχναν με βίαιο τρόπο για να μπούμε μέσα στην τάξη.

Εμένα προσωπικά μου φώναζαν οι καθηγητές να μπω μέσα στην τάξη και τους έλεγα ότι κάνουμε απεργία και δεν μπαίνω μέσα. Με έσπρωχναν και τους φώναζα να με αφήσουν κι ότι είχα το δικαίωμα να μείνω έξω. Για αρκετή ώρα είχε κρατήσει αυτό το κλίμα. Μετά όμως από πολλή ώρα ο καθηγητής που είχα μάθημα εκείνη την ώρα μαζί του, με έσπρωξε με πάρα πολύ βίαιο τρόπο και με τραβούσε με ΠΟΛΛΗ ΔΥΝΑΜΗ και με ανέβασε στην τάξη και πολλοί μαθητές από άλλες τάξεις ήρθαν μέσα στην τάξη μου αλλά τελικά τους έδιωξε ο καθηγητής. Μέσα στην τάξη εγώ φώναζα λέγοντάς του ότι έχω το δικαίωμα να βγω έξω από την τάξη και να εκφραστώ εξηγώντας του γιατί γίνεται η απεργία με κατανοητό τρόπο και αυτός συνέχιζε τα ερωτήματα και μας έβγαζε φαντασμένους. Στο τέλος μου είπε πως «ωρίμασα» και πως «έγινα άνθρωπος» και «μπράβο μου» και πως «δεν το περίμενε πως εγώ θα έκανα κάτι τέτοιο».

Μετά ήρθε ένας βουλευτής στο σχολείο μας και με επέλεξαν οι συμμαθητές μου για αντιπρόσωπο για να πω τα προβλήματα του σχολείου μαζί με άλλους 4. Του τα είπαμε του βουλευτή κι εκεί το θέμα διακόπηκε.

Αλλά καμία βελτίωση ή αλλαγή δεν έχει συμβεί. Αυτό το θεωρώ απαράδεκτο και πως πρέπει ο αγώνας για ένα Δημοκρατικό Σχολείο να συνεχιστεί με μεγάλες προσπάθειες και θυσίες γιατί μια μέρα θα τα καταφέρουμε.

Τζόζεφ Μπoράν
Γυμνάσιο Αγίου Δομετίου, Λευκωσία

Ως πότε θα αποφασίζουν για εμάς χωρίς εμάς;

Η απάντηση της ΠΣΕΜ στις κινητοποιήσεις των μαθητών για τις απουσίες δείχνει ότι δεν μας αντιπροσωπεύουν αφού φάσκουν και αντιφάσκουν!!

Συγκεκριμένα στις 27/9 διαβάζαμε στον Πολίτη ότι «η ΠΣΕΜ συμμετείχε στη συζήτηση των κανονισμών και είχε συμφωνήσει με την εν λόγω πρόνοια».

Μία μέρα μετά (28/9) στην ίδια εφημερίδα διαβάζαμε ότι «εκφράστηκε έντονη διαφωνία κατά τη συζήτηση του θέματος στη Βουλή, αλλά "δυστυχώς δεν υιοθετήθηκε η θέση μας και η νομοθεσία ψηφίστηκε ως έχει"».

Φαίνεται λοιπόν ότι ούτε αυτοί ξέρουν τι θέλουν και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί αυτό να θεωρηθεί αντιπροσωπευτικό των μαθητών!!

«Με τη στολή είμαστε όλοι ίσοι»

Για χρόνια ολόκληρα οι μαθητές είναι υποχρεωμένοι να φοράνε στολή. Κανείς όμως ποτέ δεν ρώτησε τη γνώμη των ίδιων των μαθητών. Ούτε όταν υπήρξε εκστρατεία κατά της στολής ακούστηκαν τα αιτήματά τους. Είχαν μαζευτεί 1200 υπογραφές και σύμφωνα με έρευνα του Φιλελεύθερου (6/3/2005) οι 9 στους 10 μαθητές λένε όχι στην στολή. Μερικοί συνεχίζουν να πιστεύουν ακόμη στη νέα «δημοκρατική» τροποποίηση [καν. 14 (3)γ] ότι δηλαδή ο μαθητής πρέπει να φορεί καθημερινά στο σχολείο την εγκεκριμένη από την σχολική κοινότητα στολή (αποφασίζεται από τον καθηγητικό σύλλογο και το μαθητικό συμβούλιο αφού ληφθεί υπόψη και η γνώμη του συνδέσμου γονέων) και να αποφεύγει κάθε τι υπερβολικό στην εμφάνισή του.

Άραγε τί γίνεται όταν φοράς στολή; Μερικοί καθηγητές μας λένε ότι είμαστε ίσοι, ότι δεν ξεχωρίζεις τον φτωχό από τον πλούσιο, κι ότι δεν επιβάλλεις στον φτωχό να αγοράσει κάτι ακριβότερο για να νιώσει ότι είναι όπως τον πλούσιο. Αυτό είναι ψέμα φυσικά. Δηλαδή, οι τσάντες, τα παπούτσια ακόμη και η στολή δεν δείχνουν τις κοινωνικές τάξεις; Και γιατί να επιβάλουμε στο φτωχό να αγοράζει ακριβά πράγματα για να νιώθει καλύτερα;

Ακόμη λένε ότι με το να φοράμε σχολική ενδυμασία μαθαίνουμε να δείχνουμε πρόσωπο και χαρακτήρα στην κοινωνία. Αναγκάζουν τα αγόρια να κόβουν τα μαλλιά τους και τα κορίτσια να μην φοράνε σχεδόν καθόλου κοσμήματα στο σχολείο. Ποιο είναι αυτό το πρόσωπο; Στο σχολείο πηγαίνουμε για να μορφωθούμε. Πώς μπορούμε να μορφωθούμε χωρίς να μπορούμε να εκφραζόμαστε;

Η εκστρατεία κατά της στολής θα συνεχιστεί με το μάζεμα των υπογραφών και με προσπάθειες μαθητών στα σχολεία. Με μαζική συμμετοχή και υποστήριξη από την κοινωνία θα μπορέσουμε να έχουμε πιο σίγουρη νίκη και η κοινωνία, το υπουργείο και οι κάθε αρμόδιοι θα καταλάβουν πως και οι μαθητές έχουν δικαίωμα να αποφασίζουν για τους εαυτούς τους.

Μαριάννα Πέτρου
Λύκειο Κύκκου Α΄, Λευκωσία

Όρια ευπρέπειας

Δύο εβδομάδες μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς, ειδοποιήθηκε η μητέρα μου από το σχολείο για να μου πει να κόψω τα μαλλιά μου και για την εμφάνισή μου γενικότερα.

Έγιναν πολύωρες προσωπικές συζητήσεις για τα μαλλιά μου, που κατέληγαν όμως σε προσωπικού επιπέδου προσβολές κι όχι στην ουσία.

Τελικά, κατάληξα να συζητώ με το διευθυντή για τα όρια ευπρέπειας γιατί θεωρούσε ότι σ'αυτά συμπεριλαμβανότανε το θέμα των μαλλιών. Εγώ του είπα ότι δεν καταλαβαίνω πώς ξεπερνώ τα όρια ευπρέπειας και του ζήτησα να τα καθορίσει. Τότε είπε ότι δεν ξέρει ακριβώς ποια είναι και με παρέπεμψε στον υπουργό παιδείας, προσπαθώντας μάλιστα να μου κλείσει και ραντεβού μαζί του!!!

Ρεαλέξης Χριστοφίδης Κουτσαβάκης
Παγκύπριο Γυμνάσιο, Λευκωσία

Μας θέλουν σαν κουρεμένα πρόβατα...

Στην Τεχνική σχολή αντιμετωπίζουμε πολλά προβλήματα εξαιτίας εμφάνισης και μαλλιών.

Ένα χαρακτηριστικό φαινόμενο όπου εμφανίστηκε στο σχολείο μου και που αγγίζει τα όρια της καταστολής είναι το παρακάτω:

Ο Βοηθός Διευθυντής (Β.Δ.) φώναξε μαθητή να πάει στο γραφείο του λόγω των μαλλιών του. Μπήκε μεσα στο γραφείο κι ειπε στον μαθητή να μπεί στην τουαλέτα. Ο μαθητής μη ξέροντας τι θα ακολουθούσε, μπήκε στην τουαλετα κι ο Β.Δ. μπήκε με ένα ψαλίδι, τον άρπαξε από τα μαλλιά και του τα έκοψε! Ο μαθητής φυσικά αντιστάθηκε, αλλά δεν μπορούσε να αλλάξει κάτι με αποτέλεσμα το ψαλίδι να τον τραυματίσει, αφήνοντάς του ένα κόκκινο σημάδι!

Ένα άλλο παράδειγμα αφορά το ξύρισμα. Πολλές φορές, παρότι απαγορεύεται σε σχολικό χρόνο να φεύγεις από το σχολείο, μας στέλνουν οι ίδιοι οι καθηγητές στο περίπτερο για να αγοράσουμε ξυραφάκια και να πάμε να ξυριστούμε!!

Με αυτόν τον τρόπο προσπαθούν να μας πουν ότι ο κλάδος των ξενοδοχειακών πρέπει να είναι το παράδειγμα για όλο το σχολείο. Ότι πρέπει να δείχνουμε καλό πρόσωπο για το μελλοντικό μας επάγγελμα.

Μπορώ να καταλάβω ότι είναι καλό να κρατάμε μέτρα υγιεινής αλλά αυτό δεν σημαίνει στρατιωτική πειθαρχία με το να κόβουμε τα μαλλιά και να ξυριζόμαστε κόντρα!!!

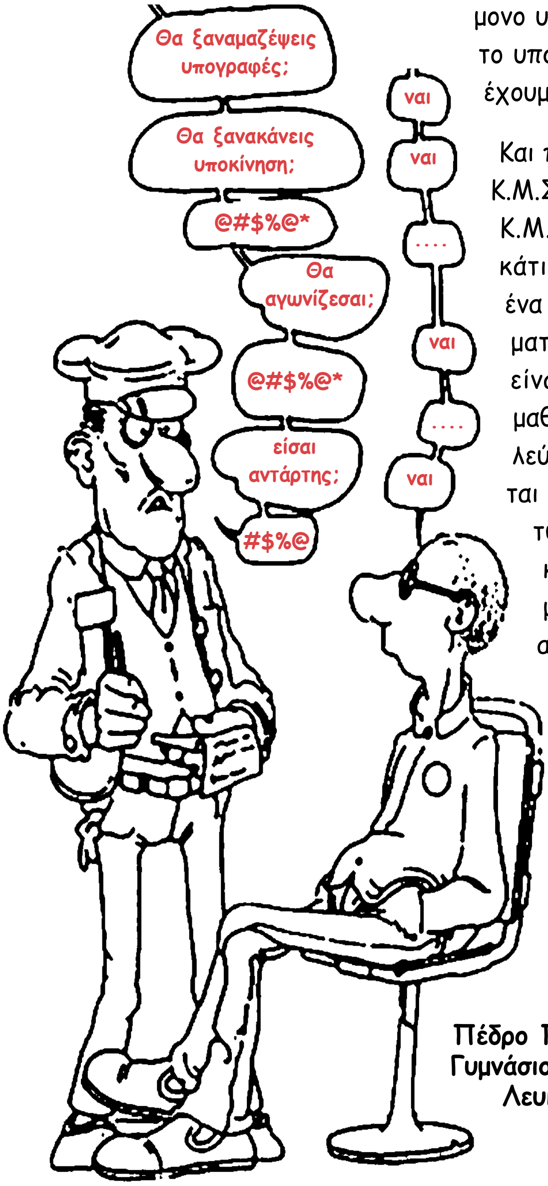
Αυτό φτάνει στα όρια καταπάτησης των ατομικών μας δικαιωμάτων. Το καταγγέλουμε και ζητάμε να αλλάξει. Ζητάμε να μας σέβονται, εμάς και τα δικαιώματά μας!!

Τζιόζεφ Χατζηιωάννου
Τεχνική Σχολή Αρχ. Μακαρίου Γ΄, Λευκωσία

«Ανταρσία»

Πέρσι το Νοέμβριο είχα μάθει για την εκστρατεία εναντίον της στολής και προσπάθησα κι εγώ να μαζέψω υπογραφές. Το διάλειμμα μάζεψα γύρω στις 20 υπογραφές. Όταν χτύπησε το κουδούνι ενώ ακόμα υπέγραφαν οι μαθητές, ήρθε η καθηγήτρια μέσα και πήρε από τον μαθητή το έντυπο με τις υπογραφές. Αφού το διάβασε, ρώτησε ποιου ήταν και της είπα ότι ήταν δικό μου. Την επόμενη περίοδο με κάλεσε η διευθύντρια στο γραφείο της και άρχισε να μού κάνει κήρυγμα για το ότι έκανα ανταρσία, ότι ήμουν ενάντια στους κανονισμούς του σχολείου, της διεύθυνσης και του υπουργείου παιδείας.Τέλος μου είπε ότι θα ειδοποιηθούν οι γονείς μου και ότι θα τιμωρηθώ αυστηρά, ανάλογα με το "παράπτωμά" μου. Την επόμενη μέρα με κάλεσε η βοηθός διευθύντρια η οποία μου έλεγε συνεχώς ότι χρειαζόμουν την άδεια του Κεντρικού Μαθητικού Συμβουλίου (Κ.Μ.Σ.) και ότι αυτό που έκανα ήταν παράνομο και ανταρσία!!!

Είναι ανταρσία να λες την άποψή σου και να παλεύεις για τα προβλήματά σου; Τότε, ναι, θα κάνουμε ανταρσίες γιατί οι μαθητές δεν έχουμε μονο υποχρεώσεις όπως μας θέλουν το υπουργείο και οι κανονισμοί αλλά έχουμε και δικαιώματα!

Και πώς να ζητήσεις την άδεια του Κ.Μ.Σ. όταν δεν λειτουργεί καν; Το Κ.Μ.Σ. θα έπρεπε να είχε κάνει κάτι για τη στολή. Η στολή είναι ένα απο τα πιο σημαντικά προβλήματα των μαθητών. Το Κ.Μ.Σ. είναι το μοναδικό όργανο των μαθητών και θα έπρεπε να δουλεύει δημοκρατικά και να ασχολείται με τα προβλήματα των μαθητών. Απ' τη στιγμή που δεν κάνει καλά τη δουλειά του, δεν μιλά με τους μαθητές κι ούτε ασχολείται με τα προβλήματά τους, τότε οι μαθητές πρέπει να έχουν το δικαίωμα να οργανώνονται και να δραστηριοποιούνται/κινητοποιούνται μόνοι τους. Αυτός είναι ένας λόγος που είμαστε αντίθετοι στους νέους κανονισμούς.

Πέδρο Παγιάτσος Λεμούς
Γυμνάσιο Διανέλλιου και Θεοδότου, Λευκωσία

ΜΕΧΡΙ ΠΟΙΟ ΣΗΜΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΥΜΑΣΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΚΦΡΑΣΗΣ;

Πέρα από τις απουσίες και την στολή οι νέοι κανονισμοί περιορίζουν την έκφρασή μας είτε είναι γραπτή είτε προφορική.

Αν δούμε τους κανονισμούς που αφορούν την έκφραση μπορούμε να καταλάβουμε πόσο περιοριστικοί μπορεί να είναι και ότι δεν είναι και τόσο «προοδευτικοί».

Ο ένας κανονισμός λοιπόν ξεκινά λέγοντας ότι ο μαθητής έχει την ελευθερία έκφρασης αρκεί να μην διατυπώνονται με τρόπο που να προσβάλουν, να μην προωθούν το μίσος ... αλλά και να μην προωθούν κομματικές θέσεις!!

Δεν μας λένε όμως τι σημαίνει κομματική θέση! Γιατί δεν μπορούμε να λέμε ελεύθερα την άποψη μας αν συμπίπτει με την άποψη ενός κόμματος; Δηλαδή αν ένας μαθητής διαφωνεί με την αιχμαλωσία των αμπελόπουλιών και δεν ανήκει σε κανένα κόμμα θα του πουν ότι είναι παράνομος γιατί την άποψη του την συμμερίζονται και οι οικολόγοι;

Ένας άλλος κανονισμός λέει ότι μόνο τα συμβούλια και η ΠΣΕΜ μπορούν να εκφράσουν γραπτά την άποψή τους.

Δηλαδή αν ένας μαθητής θέλει να πει κάτι και να το μάθουν όσοι περισσότεροι μαθητές γίνεται δεν μπορεί να το εκφράσει γραπτά;;!!

Ειδικά τώρα με τους νέους κανονισμούς που ούτε η ΠΣΕΜ ούτε τα μαθητικά συμβούλια λειτουργούν δημοκρατικά για να μας αντιπροσωπεύουν, κανένας δεν μπορεί να εκφράσει τη γνώμη του.

Οι λίγοι μαθητές που γνωρίζουν τους κανονισμούς, προσπαθούν να ενημερώσουν τους συμμαθητές τους. Όταν όμως κάνουν κάποια γραπτή προσπάθεια (βλέπε άλλα άρθρα) βρίσκουν τον μπελά τους.

Εμείς όμως δεν θα μείνουμε με τα χέρια σταυρωμένα και να κοιτάμε άλλους να μιλάνε για εμάς. Θα πάρουμε ότι είναι δικό μας. Θα παλέψουμε για να έχουμε τα δικαιώματα μας. Πρέπει να οργανωθούμε σε ομάδες που μας εκφράζουν και παλεύουν για τα δικαιώματά μας για να δράσουμε συλλογικά και συντονισμένα. Έτσι τα αιτήματα μας θα εισακουστούν. Και αν δεν τα ακούσουν θα φροντίσουμε να ακουστούν.

Η Νεολαία Ενάντια στον Εθνικισμό κάνει εκστρατεία για να αναθεωρηθούν οι κανονισμοί και να γίνουν πιο δίκαιοι. Δεν θα δεχτούμε να αποφασίσουν ξανά για εμάς, χωρίς εμάς!

Για να μπορούμε:

- Να λέμε ελεύθερα την άποψη μας
- Να διαφωνούμε με τις επίσημες απόψεις του υπουργείου,του διευθυντή, της ΠΣΕΜ, των Κ.Μ.Σ. ή και του δασκάλου/καθηγητή χωρίς να περιμένουμε την ΠΣΕΜ ή το συμβούλιο αν αυτό δεν θέλει να δεί τα προβλήματά μας
- Να διακινούμε ελεύθερα τις ιδέες μας στο σχολείο, προφορικά ή γραπτά
- Να μοιράζουμε ελεύθερα τις δικές μας ανακοινώσεις, προκηρύξεις, περιοδικά ή αλλά έντυπα μέσα στο σχολείο.
- Να αναπτύξουμε ελεύθερα εκστρατείες π.χ. μάζεμα υπογραφών για κατάργηση της στολής
- Να έχουμε συμμετοχή και να λαμβάνεται υπόψη η άποψη μας στις αποφάσεις που μας αφορούν π.χ. για την λειτουργία του σχολείου μας

Ήβη Παγιάτσου
Λύκειο Κύκκου Α΄, Λευκωσία

ΣΧΟΛΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ

Στον κλάδο των ξενοδοχειακών στο σχολείο μου, για να γίνει δεχτή η εγγραφή ενός μαθητή, πρέπει να αποδεκτεί τους όρους ενός «συμβολαίου» που αφορούν στην στολή, τα μαλλιά και την συμπεριφορά μας και να τους υπογράψει υποχρεωτικά.

Στο υπόλοιπο σχολείο δεν εφαρμόζεται αυτή η πολιτική. Το κάνουν μόνο στον κλάδο μας επειδή λένε ότι πρέπει να είμαστε «εμφανίσιμοι», γιατί ασχολούμαστε με κόσμο. Όμως εμείς είμαστε ακόμα μαθητές και όχι εργαζόμενοι. Όσο είμαστε ακόμα μαθητές, θα πρέπει να έχουμε όλοι το δικαίωμα να εκφραζόμαστε ελεύθερα ακόμα και μέσα από την εμφάνισή μας. Δεν πρέπει να μας βάζουν από τώρα σε όρους συμβολαίου με τη δικαιολογία ότι στο μέλλον θα εργαζόμαστε και πρέπει να «μάθουμε» από τώρα. Γι'αυτό αυτά τα συμβόλαια είναι εκβιαστικά και μας επιβάλλουν όρους για τη δική μας καθημερινή ζωή στο σχολείο χωρίς να μας έχουν ρωτήσει ποτέ εμάς τους ίδιους.

Τζιόζεφ Χατζηιωάννου
Τεχνική Σχολή Αρχ. Μακαρίου Γ', Λευκωσία

Π.Σ.Ε.Μ.: Παγκύπρια Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών ή αυθαίρετο όργανο λήψης αποφάσεων;

Το καλοκαίρι, μόλις έκλεισαν τα σχολεία ψηφίστηκαν οι τροποποιήσεις των κανονισμών για τα δημόσια σχολεία μέσης εκπαίδευσης στη βουλή. Πρωταγωνιστές στο όλο σκηνικό; Το «αντιπροσωπευτικό» όργανο των μαθητών Π.Σ.Ε.Μ. και η Βουλή των αντιπροσώπων.

Το απίστευτο σε αυτήν την υπόθεση, είναι ότι με τη συμμετοχή της ΠΣΕΜ στη συζήτηση για τις τροποποίησεις των κανονισμών στη βουλή, όλοι θεωρούν ότι συνολικά οι μαθητές της Κύπρου συμμετείχαν! Θεωρούν ότι οι μαθητές είναι ενημερωμένοι και ότι ρωτήθηκαν! Αυτό όμως δεν είναι αλήθεια.

Η Π.Σ.Ε.Μ. ποτέ δεν ρώτησε τους μαθητές τι είδους κανονισμούς και σχολείο θέλουν. Πάντα κόβει και ράβει το μέλλον των μαθητών. Οι μαθητές δεν ξέρουν τι κάνουν πίσω από την πλάτη τους και τι τους ετοιμάζουν ακόμα!

Πώς γίνεται η Π.Σ.Ε.Μ. που είναι υποτίθεται αντιπρόσωπός μας στο τέλος να μην είναι; Γιατί να είναι ξεκομμένη από τους μαθητές ενώ έπρεπε να ήταν δίπλα τους και να τους στηρίζει; Γιατί νομίζει πως εμείς γνωρίζουμε τις αποφάσεις που παίρνει; Όχι ! Η Π.Σ.Ε.Μ. ποτέ δεν ανακοίνωσε τις αποφάσεις της και ποτέ δεν λέει πότε κάνει συνελεύσεις. Άσε που η πλειοψηφία των μαθητών δεν ξέρει καν τι είναι!!!

Ζητάμε:

- Οι αποφάσεις για θέματα που αφορούν τους μαθητές να παιρνονται μέσα από γενικές συνελέυσεις των μαθητών και των σχολείων
- η Π.Σ.Ε.Μ. και τα Κεντιρικά Μαθητικά Συμβούλια να είναι ανακλητά. Δηλαδή, όταν νομίζουν οι μαθητές ότι δεν κάνουν καλά την δουλειά τους να τους αντικαθιστούν.
- Να παίζουν συντονιστικό ρόλο ανάμεσα στα σχολεία της Κύπρου, κι όχι ρόλο όργανου λήψης αποφάσεων
- Να ενημερώνουν πότε έχουν παγκύπρια συνέλευση οι μαθητές για θέματα που τους αφορούν συνολικά
- Να μην προβαίνουν σε δηλώσεις ή σε υποβολή προτάσεων που να μην είναι σύμφωνες με την πλειοψηφία της γνώμης των μαθητών.

Ο ρόλος της:

- Να συντονίζει τα σχολεία παγκύπρια σε ότιδηποτε χρειαστεί για το μαθητικό κίνημα.
- Αποτελείται από εκπροσώπους των μαθητών που πηγαίνουν στις ΕΣΕΜ (Επαρχιακή Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών) που προέρχονται από τα κεντρικά μαθητικά συμβούλια.
- Οι ΕΣΕΜ και η ΠΣΕΜ είναι τα όργανα που πρεπει να ασχολούνται με τα προβλήματα των μαθητών
- Ρωτούνται ως εκπρόσωποι των μαθητών και πρέπει να μεταφέρουν αυτά που λένε οι μαθητές.
- Άρα και οι ΕΣΕΜ και η ΠΣΕΜ πρέπει να ενημερώνουν τους μαθητές για τις αλλαγές που γίνονται και να ζητά την άποψή τους.
- Επίσης πρεπει να ρωτούν τους μαθητές για τα προβλήματά τους κι όχι να παίρνουν αποφάσεις μόνες τους.

Τι κάνει τώρα;

Από την στάση της τον τελευταίο χρόνο φαίνεται ότι:

- Δεν ενημερώνει κανέναν, δεν βλέπει τι γίνεται στο κάθε σχολείο
- «Ενδιαφέρεται» για τα προβλήματα των σχολείων μόνο όταν γίνεται κάτι που η κοινωνία δεν αποδέχεται και δεν μπορεί να κάνει αλλιώς (βλ. εμπόριο ναρκωτικών σε σχολεία της Λεμεσού πέρυσι)
- Ακόμη και για τις απεργίες πήρε θέση μετά από την αντίδραση των εφημερίδων
- Παιρνει μόνη της αποφάσεις χωρίς να ρωτήσει τι λενε οι μαθητές-αυτό φαίνεται από το γεγονός ότι αυτά που λέει δεν συμφωνούν με αυτά που λένε οι μαθητές (πχ. Απουσιες)

Έτσι δεν λειτουργεί σαν συντονιστική επιτροπή, εκπροσωπος των μαθητών αλλά σαν αυτόνομη επιτροπή!

Πρέπει να αλλάξει!!

Καλά! μας κοροϊδεύουν;;;

Τι συμβαίνει όταν μέλη της ΕΔΟΝ προσπαθούν να σε πλησιάσουν; Τα παρακάτω γεγονότα είναι 100% αληθινά.

Στις 6/10 με πλησίασε ο πρόεδρος της Α΄ τάξης της ΕΔΟΝ, προσπαθώντας να με πείσει να μπω στην ΕΔΟΝ. Αρνήθηκα εξηγώντας του ότι ήδη ανήκω σε οργάνωση. Αλλάξαμε θέμα και του ζήτησα να υπογράψει για την εκστρατεία δίνοντάς του και μια προκήρυξη. Όταν με ρώτησε για τις απουσίες, η αντίδρασή του ήταν απερίγραπτη! Μου είπε ότι με παραπληροφορούν και γενικά αμφισβήτησε την προσωπική μου άποψη! Μα δεν μπορώ να έχω γνώμη δηλαδή; Μετά είπε ότι η ΕΔΟΝ, η ΝΕΕ κι η ΠΣΕΜ ανήκουμε όλοι στην ίδια παράταξη(!) κι ότι πρέπει να αλληλοστηριζόμαστε και για να με πείσει να τον ψηφίσω. Η στάση του είναι απαράδεκτη!

1ο) Ούτε η ΠΣΕΜ ούτε η ΕΔΟΝ βγήκε να ρωτήσει τους μαθητές τι θέλουν, ούτε παλεύουν για τα δικαιώματά μας.

2ο) Η ΠΣΕΜ είναι συντονιστικό όργανο των μαθητών. Δεν μπορούμε να το ταυτίζουμε με καμία οργάνωση νεολαίας. Αν το κάνουν τότε είναι σαν να κοροϊδεύουν τους μαθητές!

Έτσι του είπα ότι η ΠΣΕΜ έλαβε κάποιες αποφάσεις και ψήφισε την τροποποίηση των κανονισμών χωρίς να ενημερώσει τους μαθητές. Η απάντηση του; Εσύ δηλαδή τι ξέρεις για τους κανονισμούς και μιλάς. Όταν του απάντησα αναφέροντάς του και συγκεκριμένο κανονισμό, δεν βρήκε άλλο επιχείρημα και τελείωσε η συζήτηση.

Στην αρχή μου είπε ότι ξέρει πάρα πολλά κι ότι εγώ είμαι παραπληροφορημένη. Δεν νομίζετε ότι τα πράγματα είναι κάπως αλλιώς;

Χαρά Λαμπριανίδου
Λύκειο Κύκκου Α', Λευκωσία

Νομίζω πως οι μαθητές έχουν δίκαιο.
Πρέπει να οργανωθούμε κι εμείς
στην πρωτοβουλία γονέων για το δημοκρατικό σχολείο.

Και οι γονείς είναι μαζί μας

Με την έναρξη της φετινής σχολικής χρονιάς όλοι οι γονείς είδαμε την απόγνωση των παιδιών μας εξαιτίας του τρόπου που οι καθηγητές ενημέρωσαν για τις τροποποιήσεις των κανονισμών λειτουργίας των σχολείων. Η ενημέρωση περιορίζονταν στην εμφάνιση, στην μείωση των απουσιών και στις αποβολές..

Η αντίδραση των μαθητών, με αποκορύφωμα την απεργία για τις απουσίες στις 27.09.05, αντιμετωπίστηκε με πρακτικές στρατοκρατίας. Με καθηγητές να σπρώχνουν βίαια (ακόμα και βέργες χρησιμοποίησαν σε ένα σχολείο) τα παιδιά και να τους απειλούν με απουσίες κι αποβολές.

Είναι βέβαιο ότι πολλοί γονείς, αν είχαν την ευκαιρία, θα διαφωνούσαν με τη μείωση των απουσιών γιατί τα παιδιά τους κινδυνεύουν να μείνουν ανεξεταστέα.

«Παραδόξως», κανείς δεν ήταν ενήμερος, ούτε οι γονείς, ούτε τα παιδιά μας. Κατά τα άλλα ο πρόεδρος της Συνομοσπονδίας Γονέων χαρακτήρισε το κίνημα των μαθητών «υποκινούμενο, κι ότι η απόφαση ήταν αποτέλεσμα δημοκρατικής διαδικασίας» κι έπρεπε για αυτό να 'ναι σεβαστή. Για ποια δημοκρατική διαδικασία μιλάμε όμως, όταν οι άμεσα ενδιαφερόμενοι ενημερώνονται μετά την ψήφιση των κανονισμών στη βουλή, ενώ συζητιόντουσαν εδώ και 5 χρόνια;

Για τους πιο πάνω λόγους καθώς και γι' άλλες πολλές πρόνοιές τους, πιστεύουμε ότι οι κανονισμοί πρέπει να αναθεωρηθούν. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο με την οργανωμένη προσπάθεια όλων των εμπλεκομένων, διασφαλίζοντας δημοκρατικές διαδικασίες. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αλλάξει ο ρόλος των συνδέσμων γονέων και να εκδημοκρατικοποιηθεί ο τρόπος λειτουργίας τους. Ως γονείς, οφείλουμε να εμπλακούμε ουσιαστικά στον καθορισμό των κανονισμών και της διδακτέας ύλης, προωθώντας την τακτική ενημέρωση όλων των γονιών για το τι συμβαίνει.

Σε αυτή την προσπάθεια πιστεύουμε ότι ο ρόλος των προοδευτικών καθηγητών είναι πολύ σημαντικός γιατί η παιδεία είναι θέμα που μας αφορά όλους.

Καλούμε όσους ενδιαφέρονται να συμμετέχουν στην πρωτοβουλία να επικοινωνήσουν μαζί μας.

Μαρινέλα Π.

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΟ

Στα κυπριακά σχολεία επικρατεί θρησκειοκρατία. Οι μαθητές που ανήκουν σε άλλα θρησκευτικά δόγματα υποχρεώνονται να κάνουν προσευχή και να παρακολουθούν τους εκκλησιασμούς, αλλά κανείς δεν σέβεται τη δική τους θρησκεία και τις δικές τους θρησκευτικές ανάγκες. Αυτό το εντοπίζει κανείς σε πολλά παραδείγματα της σχολικής καθημερινότητας. Ένα από αυτά είναι και τα απίστευτα λόγια μιας καθηγήτριας που υποστήριζε ότι η τάξη είναι ανάλογη της εκκλησίας και το σχολείο του χριστιανισμού!

Η ύπαρξη θρησκευτικών συμβόλων (μόνο ορθόδοξα, κανένα από καμία άλλη θρησκεία) και εκκλησιών στις σχολικές αυλές, καταπατεί την αρχή της μη διάκρισης σε όσους μαθητές δεν δηλώνουν χριστιανοί. Ειδικά στις μέρες μας, που η Κύπρος γίνεται πιο πολυπολιτισμική, αυτό είναι απαράδεκτο γιατί, προσβάλλει και καταπιέζει τους «αλλόθρησκους» μαθητές. Στην Κύπρο το μάθημα των θρησκευτικών είναι υποχρεωτικό, αλλά το συγκεκριμένο μάθημα μας διδάσκει μόνο για τον χριστιανισμό και την ορθοδοξία.

Σύμφωνα με τους κανονισμούς, στα σχολεία προβλέπεται ελευθερία στη θρησκεία κι ελευθερία μη συμμετοχής σε ομαδικούς εκκλησιασμούς. Το τελευταίο όμως, γίνεται μόνο με δήλωση του γονιού στην αρχή του χρόνου ότι επιθυμεί το παιδί του να μην λαμβάνει μέρος ή και του ίδιου του μαθητή αν έχει κλείσει τα 16. Κατά τη διάρκεια των εκκλησιασμών, οι μαθητές που δεν θέλουν να πάνε θα επιτηρούνται από καθηγητές. Αυτά όμως ποιος τα ξέρει;

Γιατί η μόρφωσή μας πρέπει να είναι συνδεδεμένη με την θρησκεία; Στην πολυπολιτισμική κοινωνία που ζούμε ο σεβασμός στην θρησκεία των άλλων πρέπει να γίνει πράξη και να αποκοπεί η θρησκεία απ' την εκπαίδευση (και το κράτος). Η θρησκευτική εκπαίδευση πρέπει να μείνει στα πλαίσια της θρησκευτικής κοινότητας και να μην είναι μερος της επίσημης εκπαίδευσης. Πρέπει να δράσουμε.

Χαρά Λαμπριανίδου
Λύκειο Κύκκου Α΄, Λευκωσία

ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

Στην τάξη μου υπάρχουν μουσουλμάνοι μαθητές και είναι αναγκασμένοι κάθε πρωί να σηκώνονται την ώρα της προσευχής. Αν βγουν από την τάξη, θα πάρουν απουσία. Όταν δεν σηκώνονταν, τους λέγαν οι καθηγητές: «Σηκωθείτε τώρα γιατί θα κάνουμε προσευχή, γιατί κάθεστε;». Επίσης είναι υποχρεωμένοι να κάνουν Θρησκευτικά και να μαθαίνουν τις προσευχές. Αν θελήσουν να πάρουν απαλλαγή από το μάθημα των θρησκευτικών, πρέπει να κάνουν αίτηση οι γονείς τους κι αν τελικά πάρουν απαλλαγή, θα στιγματιστούν. Ακόμη, πρέπει να πηγαίνουν στους εκκλησιασμούς και να βλέπουν μέσα στην τάξη τα χριστιανικά σύμβολα. Αυτό είναι απαράδεκτο γιατί υποτίθεται ότι παλεύουμε για δημοκρατία, ελευθερία της έκφρασης κι αποδοχή και σεβασμό στη διαφορετικότητα.

Τζόζεφ Μποράη
Γυμνάσιο Αγ. Δομετίου, Λευκωσία

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΞΥΒΡΙΣΕ ΜΑΘΗΤΗ

Ένας καθηγητής του σχολείου μου εν ώρα μαθήματος εξύβρισε ένα «ελληνοπόντιο» μαθητή με την έκφραση «Ρε, σκατένε»!!!! λέγοντάς το με πολύ μεγάλη νευρικότητα. Και ο λόγος για τον οποίον τον έβρισε, ήταν επειδή όταν μας εξέταζε, κι ενώ είχε πει την απάντηση πολλές φορές, όταν ρώτησε τον συγκεκριμένο μαθητή αυτός δεν ήξερε να απαντήσει. Κι επειδή λοιπόν δεν πρόσεχε, θεώρησε ότι είχε και το δικαίωμα να τον βρίσει. Ακόμη, του είπε πως θα τον φέρει και Ιούνιο, αλλά και Σεπτέμβριο για εξετάσεις, έτσι για να μάθει, αν τον ξαναπιάσει αδιάβαστο.
Αλλά αυτό είναι απαράδεκτο γιατί δεν δικαιούται να εξυβρίσει τον οποιονδήποτε μαθητή ούτε να τον προσβάλλει. Και πάνω από όλα να του συνταράξει την ψυχολογική του κατάσταση. Και να τον απειλεί κι από πάνω πως θα τον αφήσει μετεξεταστέο.

Κανονισμός 14(2)(γ)
«Κανένας μαθητής δεν θα αποτελεί αντικείμενο {...} προσβολών της τιμής, της προσωπικότητας, της υπόληψής του».
Κανονισμός 14(2)(δ)
«Το σχολείο οφείλει να {...} προστατεύει τους μαθητές από κάθε μορφή βίας, προσβολής, εκμετάλλευσης ή έλλειψης φροντίδας».

Τζόζεφ Μποράη
Γυμνάσιο Αγ. Δομετίου, Λευκωσία

Και με τα ιδιωτικά τι γίνεται;

Τα ιδιωτικά δεν αποτελούν εξαίρεση στο τι αντιμετωπίζουν οι μαθητές στο σχολείο. Οι διαφορές που μας χωρίζουν δεν είναι μεγάλες. Μπορώ να πω ότι η κατάσταση στα ιδιωτικά είναι χειρότερη. Αυτή η κατάσταση είναι που μας ενώνει και μας φέρνει πιο κοντά και για ένα κοινό στόχο.

Στο Grammar School έχουμε μια νέα περίοδο, τα πρώτα 10 λεπτά της μέρας, την mentor class (συνάντηση με τον υπεύθυνο της τάξης). Ποιος ο ρόλος της; Ο έλεγχος της στολής μας, παρόλο που δημιουργήθηκε αρχικά για να λέμε τα προβλήματά μας.

Οι κανονισμοί για τη νέα σχολική χρόνια είναι χειρότεροι από ποτέ άλλοτε. Ενώ πέρσι δικαιούμασταν να φοράμε αθλητικά παπούτσια, φέτος πρέπει να φοράμε αυστηρώς ΣΚΕΤΑ μαύρα παπούτσια. Οι δε κάλτσες μαύρες, γκρίζες η άσπρες. Ο «περί κοσμημάτων νόμος», λέει πως απαγορεύονται τα βραχιόλια, τα στολίδια λαιμού (εκτός από τον σταυρό) και τα δακτυλίδια. Τα αγόρια απαγορεύεται να έχουν μαλλιά που να περνάνε σε μήκος το κολάρο ή να είναι βαμμένα, ή να έχουν «ακραίο» χτένισμα. Για τις κοπέλες απαγορεύονται τα βαμμένα μαλλιά. Αν είσαι αξύριστος, τότε σε στέλνουν στην καντίνα για να αγοράσεις ξυραφάκι κι αφρό.

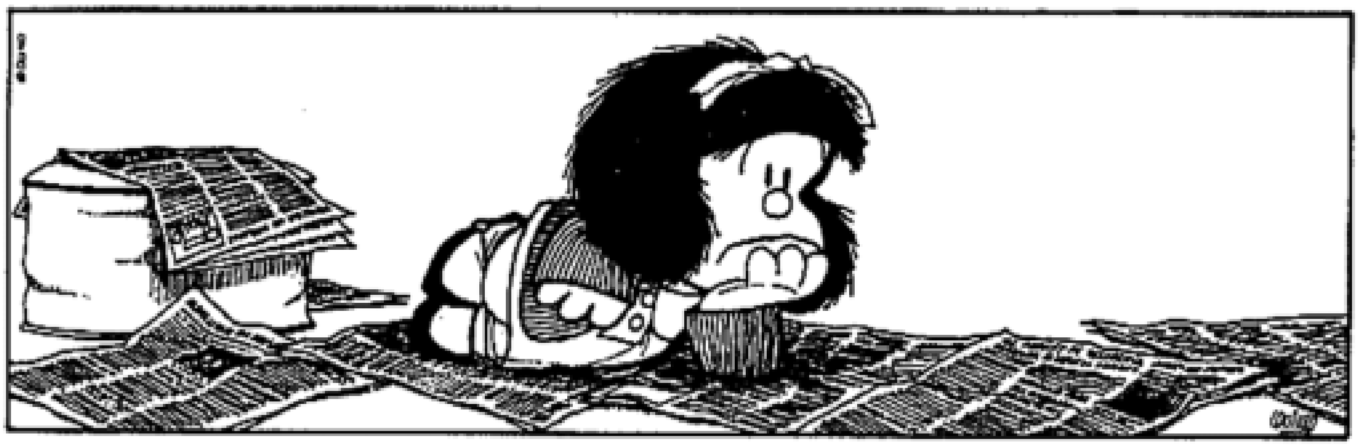
Σχετικά με τις απουσίες, σ' εμάς είναι χειρότερα απ΄ότι στα δημόσια. Αν έχεις πάνω από 105 είτε δικαιολογημένες είτε αδικαιολόγητες τότε αυτόματα μένεις στην ίδια τάξη.

Όσο αφορά τις αποβολές έχουμε και τις λεγόμενες 'suspended suspensions' δηλ. προειδοποιητικές αποβολές. Αν κάνεις οτιδήποτε άλλο που δεν αρέσει στο σχολείο τότε παίρνεις τον αριθμό αποβολών που προηγούμενως δεν ίσχυαν αν δεν έκανες καμία άλλη παραβίαση.

Τέλος, κάθε χρόνο στις εγγραφές, είναι αναγκαστική η υπογραφή των γονιών για αποδοχή των κανονισμών.

Κι η απορία μου: είναι λύση να μην πηγαίνει κανείς σε ιδιωτικό; Γιατί να συμβιβαστείς στο να σου στερούν δικαιώματα; Δεν είμαστε όλοι μαθητές; Δεν είμαστε όλοι άξιοι ίσης μεταχείρισης;

Theo Ιερωνυμίδης
Grammar School, Λευκωσία

Αλλά δεν είναι μόνο αυτά ...

Στα άρθρα αυτού του τεύχους αναφέρονται οι κανονισμοί για τις απουσίες, την ελευθερία της έκφρασης, την αντιπροσώπευση και τη θρησκευτική ελευθερία. Όμως οι κανονισμοί δεν λένε μόνο αυτά.
Διαλέξαμε μερικά σημαντικά σημεία και επιφυλασσόμαστε να επανέλθουμε με περισσότερα.

Η Νεολαία Ενάντια στον Εθνικισμό στην Κύπρο παλεύει:

Ενάντια στον εθνικισμό

- Το κυπριακό πρόβλημα μπορεί να λυθεί μόνο μέσα από την ουσιαστική επαναπροσέγγιση των δύο κοινοτήτων, από τη βάση της νεολαίας και των απλών εργαζομένων και έξω από κυβερνήσεις και παραδοσιακά κόμματα των οποίων η πολιτική έχει αποδειχθεί αποτυχημένη.
- Ο εθνικισμός μας οδήγησε στο παρελθόν στο πραξικόπημα, την εισβολή και τη διχοτόμηση της Κύπρου. Αν επικρατήσει ξανά θα έχουμε ανάλογες καταστροφικές συνέπειες.
- Η λύση του κυπριακού περνά για μας μέσα από την πάλη ενάντια στον εθνικισμό και σ' όσους τον καλλιεργούν – αυτοί είναι όχι μόνο η ακροδεξιά αλλά και οι άρχουσες τάξεις και στις δυο πλευρές του νησιού που τον καλλιεργούν για τα δικά τους συμφέροντα, στα πλαίσια του ανταγωνισμού τους ποιος θα πάρει περισσότερα στην περίπτωση συμφωνίας για μια λύση, αλλά και για να αποπροσανατολίζουν τα λαϊκά στρώματα και τη νεολαία από τα καθημερινά προβλήματα ώστε να μην παλεύουν εναντίον τους.

Για μια άλλη παιδεία, χωρίς εθνικισμούς, δημόσια, δωρεάν, για όλους

- Για μια παιδεία χωρίς εθνικιστικά συνθήματα (διδακτέα ύλη, στάση ορισμένων εκπαιδευτικών, αναλυτικά προγράμματα του επίσημου κράτους)
- Για μια παιδεία που δεν μας θέλει «στρατιωτάκια» και «μαλιστάνθρωπους», επιστρατεύοντας υποχρεωτική μαθητική στολή, υποχρεωτική παρουσία σε μαθητικές παρελάσεις σε εθνικές γιορτές
- Για μια παιδεία που ο ετσιθελισμός και ο αυταρχισμός δεν θα έχουν θέση
- Για μια παιδεία δημοκρατική, με ελευθερία της σκέψης, του λόγου, κάθε μορφής έκφρασης.

Για το δικαίωμα στην επιλογή

- Για χώρους νεολαίας στους οποίους να μπορούμε ελεύθερα να αναπτύξουμε τις πρωτοβουλίες και τα ταλέντα μας, χωρίς να μας καπελώνουν υπάλληλοι του κράτους και χωρίς να πρέπει να πληρώνουμε περιουσίες ολόκληρες
- Για στέκια νεολαίας σε κάθε δήμο, αυτοδιαχειριζόμενα από εμάς τους ίδιους, όπου να μπορούμε δωρεάν να αναπτύξουμε τα ταλέντα μας στη μουσική, το τραγούδι, το θέατρο, τη φωτογραφία, και να φτιάξουμε ομίλους και συλλόγους
- Αθλητικά κέντρα και κολυμβητήρια σε κάθε δήμο, με δωρεάν παροχή των υπηρεσιών.

Ενάντια σε κάθε μορφή ρατσισμού

- Ενάντια στη θρησκευτική ανελευθερία, υπέρ της ανεξιθρησκίας και τον απόλυτο διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους
- Ενάντια στη γυναικεία καταπίεση (οικονομική, κοινωνική, σεξουαλική)
- Ενάντια στις διακρίσεις, την καταπίεση και την αστυνομική βία κατά των μεταναστών, πολιτικό άσυλο για όλους τους πρόσφυγες
- Συσπείρωση και άμυνα ενάντια στις νεοφασιστικές οργανώσεις και ομάδες

Ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση και τη φτώχεια

- Ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση που κάνει τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους
- Ενάντια στην καταλήστευση των χωρών του τρίτου κόσμου από τις πλούσιες χώρες (ΗΠΑ, Ε.Ε., κλπ), υπέρ της κατάργησης όλων των χρεών των φτωχών χωρών
- Ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος που θυσιάζεται στο βωμό των κερδών του κεφαλαίου και των πολυεθνικών
- Ενάντια στη φτώχια, την ανεργία, τους πολέμους που επικρατούν στον πλανήτη. Ενάντια στις πολυεθνικές που καταδικάζουν ένα δις ανθρώπους στην πείνα και τον υποσιτισμό σε καθημερινή βάση.

Διεθνισμός

Πιστεύουμε στην αναγκαιότητα του διεθνισμού, επειδή καταλαβαίνουμε πως κανένα από τα σημερινά προβλήματα δεν μπορεί να λυθεί πάνω σε εθνική βάση, χωρίς συνεννόηση, επαφές και συντονισμό των αγώνων μας σε πανευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Έτσι, βρισκόμαστε σε στενή επαφή και συνεργασία με τη Νεολαία ενάντια στο Ρατσισμό στην Ευρώπη (Youth against Racism in Europe – YRE) και τη διεθνή νεοαιλίστικη οργάνωση Διεθνής Σοσιαλιστική Δράση (International Socialist Resistance – ISR).

Για μια άλλη κοινωνία

- Πίσω από όλα αυτά βρίσκεται η εξουσία του κεφαλαίου και των πολυεθνικών, το καπιταλιστικό σύστημα.
- Παλεύουμε για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου, για μια άλλη κοινωνία, στην οποία θα υπάρχει δικαιοσύνη και ισότητα, χωρίς παιδιά ενός κατώτερου θεού. Μια κοινωνία στην οποία η εξουσία δεν θα ανήκει σε μια ελάχιστη μειοψηφία πάμπλουτων καπιταλιστών.
- Παλεύουμε για μια κοινωνία σοσιαλιστική. Στην οποία ο πλούτος και τα μέσα παραγωγής θα ανήκουν στην κοινωνία και θα τα διαχειρίζονται όλοι με δημοκρατία, διαφάνεια και έλεγχο. Μια κοινωνία σοσιαλιστική, που καμία σχέση δεν θα έχει με τα δικτατορικά καθεστώτα που υπήρχαν στην πρώην Σοβιετική Ένωση και το Ανατολικό Μπλοκ, ούτε και με τους απατεώνες ηγέτες των σοσιαλιστικών κομμάτων που είναι σοσιαλιστές στο όνομα και καπιταλιστές στην πράξη.

ΕΛΑ ΣΕ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΖΙ ΜΑΣ!

ΤΗΛ.: 99190164 • E-MAIL: yrecyprus@yahoo.co.uk

ΦΟΡΟΥΜ: http://s7.invisionfree.com/YRE/